

forpligtet til at udføre samme Hensigt. Jeg troer saaledes ikke, at disse saakaldte Overenskomster have nogen bindende Karakter. Jeg troer ikke, at nogen større Stats Regjering, 12 Aar efter, vilde erkende sig bunden ved dem. Jeg troer, at det er et stort Exempel paa den slette Retsstilling, de smaa Magter have i Europa, hvis det af de venstrelige og mæglende Magter er forlangt af den danske Regjering, at den nu skulde erkende sig for bunden ved disse Aftaler. Dette med Hensyn til Aftalernes Natur. — Jeg vil nu kortelig angive deres Indhold. Det Væsentligste deraf findes i det andet Bilag til den danske Depesche af 6te December 1851. Hans Majestæt Kongen erklærer deri for det Første, at det er hans Hensigt indtil Videre at regjere Hertugdømmene Slesvig og Holsteen som absolut Konge, under Medvirkning af raadgivende Provindsialstænder, for dernæst „ad lovlig og forfatningsmæssig Veie, det er gennem de raadgivende Provindsialstænder i hvert af Hertugdømmene især, og for Kongeriget's Vedkommende gennem Rigsdagen at tilvejebringe en organisk og ligeleg, forfatningsmæssig Forbindelse af samtlige Statsdele til et samlet Monarki“; Kongen erklærer dernæst for det Andet, at det ikke er hans Hensigt at inkorporere Hertugdømmet Slesvig i Kongeriget eller at foretage Skridt, som sigte hertil, men at Kongen ligesaa lidt vil samtykke i Noget, der kunde være eller vilde lede til en Sammensmeltning af Holsteen og Slesvig, eller vedligeholde det siden 1834 stedsfundne Fællesskab for begge Hertugdømmene i Administration og øverste dømmende Instants. Kongen erklærer for det Tredie, at han derimod vil tilstede social og kommerciel Samfærdsel mellem Hertugdømmene, samt ikke have Noget imod, at de saakaldte ikke politiske Vaand, f. Ex. fælles Universitet, Daareanstalt, Tugthaus osv., vedblive at bestaae. Endelig erklærer Kongen for det Fjerde, at disse Tilbud eller Hensigter udtrykkeligt ere betingede deraf, at Kongens Forpligtelser som Medlem af det tydske Forbund ikke gives en videre Abstrækning, og at Hans Majestæt Kongens Souverænitet over hans to tydske Hertugdømmene ikke begrænses og svækkes mere end efter den nu bestaaende Forbundslovgivning; samt endelig at

Forbundsagen afstaaer fra enhver Kompetence i eller angaaende det danske Kronland Slesvig. Selv om der altsaa i de forudgaaende Forhandlinger skulde findes noget Punkt, hvori Kongen ikke havde været saa heldig bogstavelig at opfylde sine dengang nærede Hensigter, følger det af sig selv, at naar disse to udtrykkelige Betingelser, under hvilke han kun har sagt, at han vil opfylde sine Hensigter, ere bortfaldne, saa maa Kongen være løst fra alle Forpligtelser. Nu vide Alle, at det tydske Forbund har abstrakt sin Souverænitet over Holsteen langt udenfor det, der er budt nogen anden tydske Tyrste, og nu vide Alle, at det tydske Forbund og dets Stormagter have i de sidste Aar ikke forhandlet med Danmark om Andet end om Slesvigs Anliggender, uagtet de udtrykkelig ere tiltraadte Kongens Betingelser, thi i de østerrigske og preussiske Svardepescher ere disse Ord til andet gjentagne. Jeg kan saaledes umulig ansee den kongelige danske Regjering længere for bunden ved disse Forhandlinger.

Naar nu imidlertid Hans Majestæts Regjering alligevel har erklæret, at den anseer sig derfor, tillader jeg mig at gjøre opmærksom paa, at denne Erklæring faaer en ganske særlig forøget Vægt og Betydning ved en anden Erklæring, der er gaaet ved Siden deraf, ikke i dette Thing, men i Folkethinget, og som, saavidt man kan troe ellers nogenlunde velunderrettede fremmede Blade, ogsaa turde være afgiven til Udlandet. Det er den Erklæring af Konseilspræsidenten, at der nu er Tale, ikke om Omdannelse og Modifikation, men om Ophævelse af Forfatningen af 18de November. Det Samme har nu den engelske Premier-Ministers Organ „Morning Post“ fortalt var erklæret af den danske Regjering ligeoverfor England. Hvis der nu kun var Tale om en Omdannelse af Forfatningen af 18de November ad lovmæssig Veie, saaledes at den bragtes i nærmere Samklang med de saakaldte Overenskomster af 1851 og 1852 ved Holsteens Gjenoptagelse i Forfatningsforbindelsen med Danmark-Slesvig, skulde jeg ikke ansee Faren for saa stor. Men naar der er Tale om Forfatningens „Ophævelse“, maa Meningen jo være at rydde Grunden fuldstændig og vende tilbage til det Punkt,